

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA MIĘDZYRZEC PODLASKI**

z dnia

**w sprawie rozpatrzenia skargi na kierowników jednostki organizacyjnej
Miasta Międzyrzec Podlaski dyrektora I. O. oraz wicedyrektora M. H.**

Na podstawie art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz na podstawie § 115 ust. 1 Statutu Miasta Międzyrzec Podlaski stanowiącego załącznik do uchwały Nr VI/54/19 Rady Miasta Międzyrzec Podlaski z dnia 29 marca 2019 r. (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego z 2019 r. poz. 2233, z 2020 r. poz. 2265, z 2021 r. poz. 1110, poz. 3717, poz. 4500, poz. 5372, z 2025 r. poz. 1359) Rada Miasta Międzyrzec Podlaski uchwała, co następuje:

§ 1.

Skargę z dnia 4 lutego 2025 r. (data wpływu do Urzędu Miasta 13 lutego 2025 r.) złożoną przez D. Ł. i innych, na kierowników jednostki organizacyjnej Miasta Międzyrzec Podlaski Zespołu Placówek Oświatowych Nr 1 ,tj. dyrektora I. O. oraz wicedyrektora M. H., uznaje się za zasadną.

§ 2.

Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi uzasadnienie do uchwały będące jej integralną częścią.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Międzyrzec Podlaski, którego zobowiązuje się do zawiadomienia skarżących o sposobie rozpatrzenia skargi.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Sprawdzono pod względem
formalno-prawnym

pr. Jarosław Łataś

Uzasadnienie

W dniu 13 lutego 2025 r. do Burmistrza Miasta Międzyrzec Podlaski wpłynęła skarga z dnia 4 lutego 2025 r. złożona przez D. Ł. i piętnastu innych pracowników (zwanymi w dalszej części uzasadnienia „skarżącymi” lub „podmiot wnoszący skargę”) na kierowników jednostki organizacyjnej miasta Międzyrzec Podlaski Zespołu Placówek Oświatowych Nr 1, (zwanym dalej „ZPO Nr 1), tj. dyrektora I. O. oraz wicedyrektora M. H.

Zgodnie z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej KPA, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy. Burmistrz Miasta uznał się za organ niewłaściwy do rozpatrzenia skargi i przekazał w dniu 18 lutego 2025 r. ww. skargę do Rady Miasta Międzyrzec Podlaski, jako do organu właściwego rzeczowo i miejscowo.

Art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, z późn. zm.) stanowi, iż rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych i w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji, której zasady i tryb działania określa statut gminy.

Na podstawie § 106 Statutu Miasta Międzyrzec Podlaski stanowiącego załącznik do uchwały Nr VI/54/19 Rady Miasta Międzyrzec Podlaski z dnia 29 marca 2019 r. (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego z 2019 r. poz. 2233, z 2020 r. poz. 2265, z 2021 r. poz. 1110, poz. 3717, poz. 4500, poz. 5372, z 2025 r. poz. 1359) Komisja Skarg, Wniosków i Petycji jest komisją Rady powołaną do rozpatrywania skarg na działania Burmistrza i gminnych jednostek organizacyjnych, wniosków oraz petycji składanych przez obywateli do Rady. W celu rozpoznania skarga została skierowana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Międzyrzec Podlaski (zwanej dalej „Komisją”).

Tryb postępowania komisji skargowej określa § 115 ust. 1 Statutu Miasta Międzyrzec Podlaski, który brzmi *Komisja Skarg, Wniosków i Petycji analizuje i opiniuje wpływające do rozpatrzenia skargi, wnioski i petycje oraz po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego wydaje opinię przyjętą w głosowaniu jawnym zwykłą większością głosów, do której załącza przygotowany projekt uchwały wraz z uzasadnieniem w temacie rozpatrzenia skargi albo projekt stanowiska odnośnie rozpatrzenia wniosku lub petycji i przekazuje do Rady. Projekt uchwały lub stanowiska stanowi integralną część opinii.*

Podmiot wnoszący skargę zarzuca:

- brak szacunku wicedyrektora M. H. do pracowników, komentowanie wyglądu, ubioru, używanie niestosownych określeń uwłaczających godności,
- niesprawiedliwe traktowanie nauczycieli, niezgodne z Kartą Nauczyciela,
- decyzja dyrektora o przyznaniu „nagrody dyrektora” panu wicedyrektorowi podczas zwolnienia lekarskiego dyrektora,
- zła komunikacja nauczyciel-dyrektor, brak przepływu informacji (program: Erasmus+, Akademia Bystrzaków, Nasz Nowy Dom),
- niesprawiedliwy podział obowiązków i godzin pracy, bezpłatne godziny nadliczbowe,
- pomimo wielokrotnego zgłaszania niestosownych zachowań pana wicedyrektora – pani dyrektor nie reagowała, brak rozmów i konfrontacji pozyskanych informacji,
- nieodpowiedni sposób wyrażania się pani dyrektor w stosunku do nauczycieli,

W pierwszej kolejności przedstawiono zanonimizowaną kopię skargi obojgu dyrektorom w celu ustosunkowania się do zarzutów w niej podniesionych. W pisemnych wyjaśnieniach wicedyrektor M.H. (z dnia 26.02.2025 r.) polemizował z treścią skargi, zarzucając przede wszystkim brak konkretności. Z kolei dyrektor I.O. (wyjaśnienia z dnia 26.02.2025 r.) przede wszystkim podkreślała swoje zaufanie do M.H. oraz jego kompetencje i trudną sytuację, w jakiej się znalazł będąc zmuszonym do zastępowania jej przez wielomiesięczne okresy.

Przeprowadzono postępowanie wyjaśniające na posiedzeniach Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniach: 21 lutego 2025 r., 3 marca 2025 r., 11 marca 2025 r., 13 marca 2025 r., w trakcie których zgromadzono materiał dowodowy w postaci wyjaśnień skarżących, wicedyrektora M.H. oraz dyrektora I.O. Ze wszystkich tych czynności sporządzono protokoły, przy czym protokół posiedzenia Komisji z dnia 03.03.2025, podczas którego składały wyjaśnienia skarżące, został sporządzony w dwóch wersjach różniących się jedynie tym, że w jednej wymieniono poszczególne skarżące składające wyjaśnienia z imienia i nazwiska, zaś w drugim oznaczono je jako „skarżąca nr 1, nr 2” itd. Czynności te dokonane zostały na wyraźne żądanie skarżących, które obawiały się retorsji ze strony dyrekcji ZPO Nr 1.

W efekcie przeprowadzenia wyżej opisanego postępowania wyjaśniającego oraz na podstawie pisemnych i ustnych wyjaśnień dyrektora I. O. oraz wicedyrektora M. H. ustalono następujący stan faktyczny i prawny:

W pierwszej kolejności należało ustalić, czy Rada Miasta jest organem właściwym do rozpatrzenia całości skargi. Chodziło o ustalenie czy zdarzenia dotyczące działań i zachowań wicedyrektora ZPO Nr 1 – M.H. miały miejsce w okresach długotrwałych nieobecności dyrektora – I.O., kiedy to M.H. zastępował dyrektora i wypełniał wszystkie obowiązki kierownika placówki (na podstawie posiadanych umocowań) czy też w okresie gdy pełnił jedynie swoje obowiązki jako wicedyrektor (w takim przypadku do rozpatrzenia skargi w tej części właściwa byłaby dyrektor ZPO Nr 1 – I.O.). W toku postępowania okazało się, że wszystkie zarzuty stawiane M.H. dotyczyły okresów wykonywania przez niego obowiązków kierownika placówki, co przesądziło o kompetencjach Rady Miasta do rozpatrzenia skargi na wicedyrektora M.H. Okoliczności te zostały potwierdzone przez wszystkich zainteresowanych. Komisja uznała również właściwość rozpatrywania skargi przez Radę Miasta w części dotyczącej dyrektora I.O.

W toku postępowania skargowego Komisja stwierdziła, że skarżące składając wyjaśnienia podawały konkretne daty poszczególnych zachowań i sytuacji opisywanych w ich skardze a dotyczących obojga dyrektorów. Skarżące rozwijały poszczególne zarzuty, opisując ze szczegółami na czym polegały i kiedy miały miejsce nieodpowiednie, opisane w skardze, zachowania wicedyrektora M.H. w stosunku do nauczycieli. Skarżące potwierdziły, że wicedyrektor M.H. w sposób nieodpowiedni komentował wygląd, strój nauczycielek, używał w stosunku do niektórych z nich wulgarnych określeń. W odniesieniu do I.O. skarżące zarzucały jej w tym zakresie jedynie, że w rozmowie z nauczycielami używa podniesionego tonu głosu bez uzasadnienia oraz, że nie słuchała żadnych krytycznych uwag zgłaszanych przez niektóre z nich w stosunku do zachowania M.H i nie reagowała na nie. Obwinieni odpierali zarzuty twierząc, że dana sytuacja/rozmowa w ogóle nie miała miejsca lub przebiegała inaczej, natomiast wicedyrektor M.H zaprzeczył, że miałby użyć wulgaryzmu w stosunku do jednej z nauczycielek, który to fakt potwierdziło kilka z nich.

Komisja ustaliła też, że zarzut w zakresie zawnioskowania przez wicedyrektora M.H. o przyznanie sobie i drugiej wicedyrektor „nagrody dyrektora”, podczas nieobecności dyrektora, potwierdził się. Wyjaśniając dyrektor I.O. odpowiedziała, że będąc na zwolnieniu nie świadczyła pracy, tylko konsultowała z wicedyrektorami ich wnioski o przyznanie sobie samym tej nagrody. Rada Pedagogiczna przedstawiła wicedyrektorowi M.H. inne kandydatury osób wybranych przez Radę Pedagogiczną. W tym czasie dyrektor I.O. przebywała na zwolnieniu lekarskim, a mimo to „zdalnie sterowała” przedstawianymi jej do decyzji kandydaturami. Nagrody zostały wypłacone M.H. i drugiej wicedyrektor.

Komisja potwierdziła także prawdziwość zarzutu braku komunikacji dyrektor-nauczyciele. W składanych wyjaśnieniach skarżące wskazywały na konkretne okoliczności - brak powiadamiania wszystkich nauczycieli o ważnych wydarzeniach w życiu i ich terminach, radach pedagogicznych itd. . Skarżące zarzucały, że istnieje grupa nauczycieli, która jest „blisko” z dyrektor I.O. i wicedyrektorem M.H. i oni posiadali wiedzę o ww. wydarzeniach, co dodatkowo potwierdzało nierówne traktowanie wszystkich nauczycieli przez dyrekcję. Z kolei wicedyrektor M.H. – co potwierdzała także dyrektor I.O. – wskazał, że komunikacja ta w rzeczywistości nie znikła lecz zmieniła formę z papierowej (wywieszanie na tablicy w pokoju nauczycielskim) na elektroniczną (tzw. wirtualny pokój nauczycielski). Skarżące potwierdziły fakt istnienia takiego wirtualnego pokoju nauczycielskiego w jednym z programów komputerowych, ale stwierdzały, że nie zawierał on wielu niezbędnych danych, tj. dat wydarzeń, rad pedagogicznych itp. Co prawda dyrektor I.O. w swoich wyjaśnieniach stwierdziła, że informacje takie tam się znajdowały „ale trzeba było ich głębiej poszukać”, jednak – zdaniem Komisji – okoliczność ta tylko potwierdza fakt, że komunikacja ta nie była odpowiednia. Komisja stwierdziła, że jeśli chociażby część grona pedagogicznego miała problemy z korzystaniem z elektronicznego sposobu komunikowania się z dyrektorami, to do obowiązków tych ostatnich, należało zapewnić odpowiednie przeszkolenie lub zmodyfikowanie instrumentów komunikacji, w taki sposób, aby spełniały one swoje funkcje. Przykładami na istotne braki w komunikacji są podnoszone przez skarżące niedostateczne informacje dotyczące programów Erasmus+, Akademia Bystrzaków, czy Nasz Nowy Dom.

W trakcie składanych wyjaśnień dyrektor I.O. przyznała się do zaniedbań w zakresie bieżącego sporządzania protokołów rady pedagogicznej (protokoły od 1 września 2022 r. były podpisywane 10 stycznia 2025 r.), uzasadniając, że było to spowodowane długotrwałą nieobecnością w pracy, a czynności tych nie załatwił terminowo wicedyrektor M.H.

Zarzut nieodpowiedniego odnoszenia się dyrektor I.O. w stosunku do nauczycieli, tj. używanie podniesionego tonu głosu czy okazywanie niezadowolenia z pracy podległych pracowników, nie został potwierdzony przez samą dyrektor I.O., lecz mówiły o tym skarżące podczas posiedzenia Komisji w dniu 03.03.2025 r.. Komisja przyjmuje, że zarzut ten mógł być spowodowany sposobem wysławiania się przez dyrektor I.O., jej tonem głosu i nie musiał oznaczać zdenerwowania lub złych intencji.

Nie potwierdziło się natomiast zawinięcie przez dyrektorów I.O. niewypłacania (przez okres kilkunastu dni) wynagrodzenia za niektóre rodzaje godzin nadliczbowych. Działania szkoły w tym zakresie były przez krótki okres spowodowane informacjami uzyskanymi od znanej popularyzatorce – eksperta z dziedziny prawa oświatowego, z których to poglądów szkoła wycofała się i wynagrodzenia zostały nauczycielom wypłacone jeszcze w tym samym miesiącu.

Zdaniem Komisji bardzo istotny i znaczący był fakt, że wicedyrektor M.H. zapytany od jak dawna dostrzega oznaki istniejącego konfliktu przyznał, że od 2023 roku. Wicedyrektor M.H. zapytany, co zrobił z tą wiedzą i co dalej zamierza, odpowiedział, że pójdzie na szkolenie/kurs związany z zarządzaniem zasobami ludzkimi.

Także dyrektor I.O. nie była w stanie wyjaśnić dlaczego nie były podejmowane działania w celu załagodzenia lub zażegnania istniejącego konfliktu. Stwierdziła ponadto, iż niezadowolonych jest jedynie część nauczycieli. Na zapytanie Komisji przyznała jednak, że skarżące to ponad 30% zatrudnionych w ZPO Nr 1 nauczycieli. Zdanie Komisji potwierdza to, że problem miał charakter masowy, co jest dodatkowo wzmacniane twierdzeniami skarżących, że młodsze stażem nauczycielki nie podpisały skargi obawiając się o swoje dalsze zatrudnienie.

Komisja zapytała także dyrektor I.O., co dalej zamierza zrobić w odniesieniu do zarzutów podniesionych przez skarżące w stosunku do wicedyrektora M.H., na co odpowiedziała, że poprosi wicedyrektora M.H. o złożenie rezygnacji z pełnienia funkcji.

Z uwagi na powyższe okoliczności i wyjaśnienia należy uznać, że skarga jest zasadna w całości.

Rada Miasta uznaje wszystkie wyżej opisane ustalenia, oceny i wnioski Komisji Skarg, Wniosków i Petycji za własne i na ich podstawie podjęła niniejszą uchwałę.